

มหาวิทยาลัยบูรพา
Burapha University

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

กรมการศาสนา. (2525). พระไตรปิฎกภาษาไทย ฉบับหลวง (พิมพ์ครั้งที่ 4). กรุงเทพฯ :
กระทรวงศึกษาธิการ.

กรมศิลปากร. (2522). เสือโคคำฉันท์. นครปฐม : คณะอักษรศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร.

_____. (2514). ลิลิตพระลอ (พิมพ์ครั้งที่ 14). กรุงเทพฯ : บรรณาการ.

_____. (2516). มหาวาตคำหลวง. กรุงเทพฯ : คลังวิทยา.

กองวรรณคดีและประวัติศาสตร์. (2533). ขุนช้างขุนแผน (พิมพ์ครั้งที่ 16). กรุงเทพฯ : องค์การคำ
ครูสภา.

จิระวรรณ ชินะโชติ. (2527). การศึกษาเปรียบเทียบหลักคำสอนเรื่องกรรมในพุทธศาสนาและ
ศาสนาฮินดู. วิทยานิพนธ์ปริญญาพุทธศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาพระพุทธศาสนา
บัณฑิตวิทยาลัย มหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย.

ทมนันตี. (2541). เภา (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ : ณ บ้านวรรณกรรม.

_____. (2544 ก). จิตา (พิมพ์ครั้งที่ 4). กรุงเทพฯ : ณ บ้านวรรณกรรม.

_____. (2544 ข). ฉาน (พิมพ์ครั้งที่ 5). กรุงเทพฯ : ณ บ้านวรรณกรรม.

_____. (2544 ค). มายา (พิมพ์ครั้งที่ 3). กรุงเทพฯ : ณ บ้านวรรณกรรม.

_____. (2546). ไวยณวี (พิมพ์ครั้งที่ 5). กรุงเทพฯ : ณ บ้านวรรณกรรม.

ทองหล่อ วงษ์ธรรม. (2538). พุทธศาสน์. กรุงเทพฯ : โอเดียนสโตร์.

บารบปรปักษ์, สมเด็จพระเจ้าพี่นางเธอ เจ้าฟ้ากัลยาณิวัฒนา กรมพระนราธิวาสราชนครินทร์. (2509). ไคลยพระราชนิพนธ์ท้าวทศมาศ
(พิมพ์ครั้งที่ 3). กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช.

ป.อ. ปยุตโต. (2542). พุทธธรรม (พิมพ์ครั้งที่ 8). กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ประยูร ปยุตโต. (2536). พจนานุกรมพุทธศาสตร์ ฉบับประมวลศัพท์ (พิมพ์ครั้งที่ 7).

กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ปรีชา คุณาวุฒิ. (2521). ศึกษาพุทธปรัชญาเรื่องกรรมและการให้ผลของกรรม. วิทยานิพนธ์ปริญญา
พุทธศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาปรัชญา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

พ.ณ. ประมวลมรดก. (2515). กำสรวลศรีปราชญ์ นิราศนรินทร์. กรุงเทพฯ : แพร่พิทยา.

พญาธิไทย. (2518). ไตรภูมิพระร่วง (พิมพ์ครั้งที่ 3). กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์สุทธาภาดาพร้า.

พระมหาประวิตร ปริบุญโณ. (2544). มโนทัศน์เกี่ยวกับภพและภูมิในพระพุทธศาสนา.

วิทยานิพนธ์ปริญญาพุทธศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาพระพุทธศาสนาและปรัชญา
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย.

พระมหาประศักดิ์ อุดคฺคปญฺโญ. (2541). ความเชื่อเรื่องโหราศาสตร์กับกฎแห่งกรรมของชาวพุทธ
ไทยในปัจจุบัน. วิทยานิพนธ์ปริญญาพุทธศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาพระพุทธศาสนา
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย.

พระมหาพิเชษฐ์ ชีรวโร. (2534). การศึกษาเชิงวิเคราะห์เรื่องกรรมและสังสารวัฏในพุทธปรัชญา
เถรวาทที่มีผลต่อการดำเนินชีวิตของพุทธศาสนิกชนไทยในปัจจุบัน. วิทยานิพนธ์
ปริญญาพุทธศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาพระพุทธศาสนา บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย.

พระอุทัย จิรสมโม. (2534). ทศนะเรื่องกรรมในพระพุทธศาสนาเถรวาทและปัญหาเรื่องกรรมใน
สังคมชาวพุทธไทยปัจจุบัน. วิทยานิพนธ์ปริญญาพุทธศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชา
พระพุทธศาสนา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย.

พิทยาลงกรณ์, พระราชวรรังสฤษฎ์ กรมหมื่น. (2541). นิทานเวตาล. กรุงเทพฯ : ลายกนก.

พุทธทาสภิกขุ. (2544). ดायก่อนตาย. กรุงเทพฯ : ธรรมสภา.

ราชบัณฑิตยสถาน. (2546). พจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2542. กรุงเทพฯ : นานมี
บุ๊คส์.

รุ่งเรือง บุญไธยส. (2527). พระไตรปิฎกฉบับสาระสำคัญ (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ : แพร่พิทยา.

สมภาร พรหมทา. (2540). พุทธศาสนากับวิทยาศาสตร์. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

สุนทร ณ รังสี. (2543). พุทธปรัชญาจากพระไตรปิฎก (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัย.

เสฐียร โกเศศ และนาคะประทีป. (2514). กามนิต. กรุงเทพฯ : คลังวิทยา.

แสง จันทรงาม. (2526). ประทีปธรรม (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ : บรรณาการ.

แสง มนวิฑูร, ร.ต.อ. (2527). ศรีมัททกวีทศิตา (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ : แพร่พิทยา.